

ПОЛІТЫЧНАЯ СПРАВАЗДАЧА ЦЭНТРАЛЬ- НАГА КАМІТЭТУ КП(б)Б.

Даклад сакратара ЦК КП(б)Б тав. К. В. Гея.

Таварышы, даклад тав. Мануільскага зьмяшчаў у сабе падрабязны агляд міжнароднага становішча. Я дазволю сабе таму спыніцца толькі на тэй частцы работы ў справаздачным дакладзе ЦК КП(б)Б, якая выцякала непасрэдна з фактаў абвастрэньня клясавага змаганьня і набліжэньня небяспекі ўзброенага нападу імперыялістых на Савецкі Саюз.

Мы жывем у БССР на рубяжы з капіталістычным Захадам і пастаянныя клопаты аб узмацненьні абароназдзяльнасьці краю прадстаўляюць сабой адну з вельмі важных галін дзейнасьці ЦК.

Надзвычайна ўважліва сапраўды Цэнтральны Камітэт за работай Чырвонай арміі, усямер-

на дапамагаючы ўзмацненню яе баявой
здольнасці і падрыхтаванасці да абароны
краю. Апрача таго, ЦК праводзіў работу па
ваенізацыі насельніцтва. Пастаяннай нашай
работай было і зьяўляецца растлумачэнне
міжнароднага становішча, растлумачэнне
небяспекі вайны, падрыхтоўка рабочых і
сялян да магчымага нападу імперыялістых
на наш Савецкі Саюз. Мы рабілі ўсё, што
было ў нашых сілах для абярнення БССР у
сапраўдны моцны форпост Саюзу ССР на
рубяжы з капіталістычным Захадам.

ГАСПАДАРЧАЕ БУДАЎНІЦТВА СА- ВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ.

Стан прамысловасці.

Характарыстыку поспехаў гаспадарчага
будаўніцтва БССР пачну з прамысловасці.
Прамысловасць Савецкай Бе-
ларусі развівалася больш бы-
стрым тэмпам, чым прамысло-
васць якой-небудзь іншай
Саюзнай рэспублікі.

За 1928-29 г. рост продукцыі нашай прамысловасьці склаў 41 проц. у той час, як рост агуловай продукцыі цэнзавай прамысловасьці ў Туркмэнскай Саюзнай Рэспубліцы даў 39 проц., Узбэкскай—36 проц., Закаўкаскай—25 проц., РСФСР—24 проц. і Украінскай—16 проц. Сярэдні процант росту продукцыі прамысловасьці па ўсім Саюзе, які раўняецца 23 проц., перавышаны намі амаль у два разы. Тэмпы нашага росту перавышаюць у пяць разоў тэмпы росту прамысловасьці ў перадавых капіталістычных краінах—у лепшыя гады іх прамысловага росквіту. Ні капіталістычная Амэрыка, ні капіталістычная Нямеччына не давалі ў лепшыя гады свайго прамысловага росквіту больш 8 проц. прыросту продукцыі прамысловасьці.

У прыведзеных намі лічбах разьвіцьцё прамысловасьці Савецкага Саюзу знаходзіць сваё адлюстраваньне і выкананьне агульнага заданьня—дагнаць і перадаць капіталістычныя краіны, зьбаводзіць сваё адлюстраваньне і практычнае ажыццяўленьне нацыянальнай помалі куністычнай

партыі. У бурных тэмпах росту прамысловасьці Беларусі знаходзіць выравнае адлюстраваньне політыка нашай партыі, накіраваная на зьнішчэньне матэрыяльнай няроўнасьці, створанай царскім урадам, на зьнішчэньне матэрыяльнай адсталасьці.

У першым паўгодзьдзі бягучага году мы ня толькі ўтрымалі высокія тэмпы разьвіцьця прамысловасьці, дасягнутыя намі летась, але і значна ўзмацняем гэтыя тэмпы. Прамысловая produkцыя першага паўгодзьдзя бягучага году ўзрасла на 72 проц. у параўнаньні з першым паўгодзьдзем мінулага году, складаючы за паўгодзьдзе 129 млн. р. супроць 173 млн. руб. за ўвесь папярэдні год.

Адпаведна гэтаму быстраму росту прамысловасьці мацнее і павялічваецца рабочая кляса Савецкай Беларусі. На 1 кастрычніка 1928 г. мы мелі 34 тысячы рабочых, праз год гэта колькасьць павялічылася да 43 тысяч, а на 1 кастрычніка 1930 г. ужо налічваецца 52 тысячы рабочых. Гэты рост рабочых, рост пролетарыяту ў Савецкай Беларусі, дазваляе нам панаваду ставіць цэлы рад пытаньняў,

у тым ліку і важнейшае пытаньне аб выхаваньні новых кадраў у партыі.

Быстрым тэмпам разгортваецца капітальнае будаўніцтва. Летась затраты на капітальнае будаўніцтва складалі 21 млн. руб., у цяперашнім годзе праграма будаўніцтва разгортваецца на суму 52 млн. руб. Нашы мерапрыемствы на будучы год мы падрыхтоўваем і распрацоўваем такім чынам, каб ня зьнізіць тэмпаў прамысловага разьвіцьця.

Праўда, неабходна адзначыць, што ў абсягу капітальнага будаўніцтва мы сустрэліся з пэўнымі затrudненьнямі.

Першае затrudненьне—лімітам цяперашняга году, які акрэсьліць разьмер капітальных укладаньняў, зьявіцца, відавочна, пытаньне аб забесьпячэньні будаўніцтва жалезам. Становішча з жалезам усё яшчэ застаецца надзвычай напружаным. Другое затrudненьне, якое ўжо становіцца вельмі адчувальным і ўплываючым на зьніжэньне быстрых тэмпаў капітальнага будаўніцтва—гэта пытаньне абсталяваньня прамысловых і сельскагаспадарчых прадпрыемстваў. Спраба эканамічнай блёкады Савецкага Саюзу стварыла напружанае становішча з імпортам. Увоз

машын з заграіцы затрудняецца і скарачаецца; мы маем ужо выпадкі, калі закончаны, або амаль закончаны фабрычны корпус не забяспечаны адпаведным абсталяваньнем.

У такім становішчы знаходзіцца, напрыклад, віцебская панчошна-трыкатажная фабрыка.

Гэтыя дзьева акалічнасьці—недахват жалеза і затрудненьні з імпартным абсталяваньнем—будуць націскаць на праграму будучага году ў бок яе зьніжэньня. Праўда, Савецкі Саюз разгортвае зараз машынабудаўніцтва ўнутры краю і Цэнтральным Камітэтам нашай партыі ўхвален рад пастаноў, якія ў значнай ступені павялічваюць праграму машынабудаўнічых заводаў.

Вельмі паказальным для росту нашай прамысловасьці зьяўляюцца таксама лічбы, якія характарызуюць ступень электрыфікацыі краю.

У 1928 г. мы мелі на Саюцкай Беларусі ўсяго 14 тысяч кіляват установак на электрастанцыях, у 1929 г. — 17 тысяч, а ў 1930 г., пасля пуску Асінаўскай раённай станцыі

імя тав. Сталіна, мы будзем мець 33 тысячы кілёват устаноўкі. Мы намячаем далейшую пабудову буйных раённых электрастанцый з тым, каб падвесці новую тэхнічную базу пад прамысловасьць БССР.

Такім чынам Цэнтральны Камітэт КП(б)Б можа далажыць XIII Усебеларускаму партыйнаму зьезду, што пастаўленая партыяй задача індустрыялізацыі БССР, задача павялічэньня адноснай вагі прамысловасьці ў агульнай народнай гаспадарцы БССР выконвалася Цэнтральным Камітэтам са значным посьпехам.

Ня трэба, вядома, пераацэньваць гэтых посьпехаў, мы яшчэ не абярынуліся ў край заводзкіх труб, але пры энэргічным падтрыманьні і дапамозе Саюзаў мы ідзем даволі быстрым крокам у шляху індустрыялізацыі краіны.

Далейшае разгортваньне прамысловасьці павінна будзе ў асноўным базаватца на скарыстаньні мясцовай сыравіны. Лес, лён,

торф, будаўнічыя матэрыялы—вось тыя асноўныя багацьці БССР, скарыстаньне якіх павінна быць пастаўлена ў парадак дня. Мы не адмаўляемся ад пабудовы прадпрыемстваў, якія пераапрацоўваюць увозную сыравіну, але асноўны ўпор павінен быць на прадпрыемствы, якія працуюць на мясцовай сыравіне.

Буйнейшае значэньне набывае вырашэньне тарфяной праблемы. У Беларусі ёсьць багачэйшыя паклады торфу, які зьяўляецца дасканалым апалам. Як вядома, прамысловасьць адчувае патрэбу для свайго разьвіцьця ў энэргетычнай базе. Гэту базу ва ўмовах БССР мы маем у пакладах торфу, які можна абярнуць на вытворчасць электраэнэргіі на буйных раённых электрастанцыях. Торф можна зьявіцца сыравінай для цэлага раду выточных працэсаў хімічнай прамысловасьці і раду іншых галінаў прамысловасьці аж да вырабу з торфу тэракоту.

У працэсе будаўніцтва запар знаходзіцца рад буйных прадпрыемстваў, пабудова якіх заканчваецца ў бліжэйшы час.

З недахопаў работы прамысловасьці за мі-

нулы час з асаблівай сілай трэба высунуць два асноўныя моманты.

Першы момант—гэта пытаньне зьніжэньня сабекошту і другі момант—пытаньні якасьці прамысловай продукцыі.

Зьніжэньне сабекошту летась было наменчана на 7 проц., выканана-ж гэтае заданьне толькі на 4,5 проц. У цяперашнім годзе па праграме наменчана зьніжэньне сабекошту на 11 проц., а выканана за першае паўгодзьдзе толькі 7 проц.

Наўрад ці трэба шмат гаварыць аб якасьці нашае продукцыі і яе выключна нізкім узроўні. Змаганьне за павышэньне якасных паказальнікаў выпусканай продукцыі павінна зьявіцца складанай важнейшай часткай нашага агульнага змаганьня за выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну.

Буйным тормазам у разьвіцьці работы прамысловасьці зьяўляюцца габітма і тая акалічнасьць, што дырэктары бярэць аб правядзеньні адзіначасна да гэтага часу ў пераважнай частцы прадпрыемстваў не праведзена ў жыцьцё. Работы гаспадарчых, партыйных і профсаюзных арганізацый на прад-

прыемствах вядзеца, як і раней, бяз сыстэмы, маса сіл затрачваецца на непатрэбны паралелізм, які толькі параджае шмат konflikтаў і трэняў.

Гэта нявыразнасьць у рабоце, адсутнасьць неабходнай падрыхтоўкі, адсутнасьць неабходнай прадуманасьці ў кіраўніцтве, зьвязаная з тым, што адзіначальне не праведзена,—усе гэтыя адмоўныя бакі праявіліся ў справе пераводу нашай прамысловасьці на 7-гадзінны рабочы дзень і на бесьперапынны рабочы тыдзень.

Перавод на бесьперапынны рабочы тыдзень і ўвядзеньне 7-гадзіннага рабочага дня спрыяючым чынам адбіліся на рабоце прадпрыемстваў, павялічыўшы ў значнай ступені прадукцыйнасьць фабрык і заводаў, спрыяючы далейшаму разьвіццю сацыялістычнай прамысловасьці. Але гэтыя мерапрыемствы, якія маюць бясспрэчнае палітычна-гаспадарчае значэньне, праводзіліся часта непадрыхтавана.

У працягу бягучага году на бесьперапынны рабочы тыдзень пераводзіцца 80 проц. прад-

прыемстваў і ў бліжэйшы год будуць пераведзены на бесьперапынку іншыя 20 проц.

Гаворачы аб рабоце прамысловасьці, нельга не закрануць пытаньня ў матэрыяльнага становішча рабочых. Становішча рабочых зьяўляецца важнейшым фактарам паспяховага ходу работы фабрык і заводаў. Калі мы возьмем значны адрэзак часу—паўтара гады, то мы будзем мець, у параўнаньні з тым становішчам, якое было паўтара гады таму назад, даныя, якія сьведчаць аб паляпшэньні матэрыяльнага становішча рабочых, аб павялічэньні рэальнай зароботнай платы, мы будзем мець магчымасьць адзначыць далейшае прасоўваньне ўперад. Калі-ж мы возьмем невялікі адрэзак часу—апошнія паўгодзьдзе—то тут на працягу гэтага паўгодзьдзя мы ня можам пахваліцца дасягненьнямі, бо ёсьць трывожныя даныя, якія сьведчаць аб тым, што рэальная зарплата рабочых за апошняе паўгодзьдзе зьнізілася. Праўда, усе лічбы і даныя, якія нам прадстаўлены ў гэтым пытаньні, маюць патрэбу ў пэўных папраўках. Бюджэтны індэкс раней

вылічаўся іначай, чым ён вылічаецца зараз, таму даныя атрымліваюць ня зусім параўнальны, але прымаючы пад увагу адноснасьць гэтых лічбаў, мы можам сказаць, што номінальная зарплата рабочага ў грашовым выяўленьні за першае паўгодзьдзе 1929-30 г. у параўнаньні з першым паўгодзьдзем 1928-29 г. узрасла на 6,4 проц., а бюджэтны індэкс за гэты час павысіўся ў некалькі большых размерах—на 8—10 проц.

Яшчэ адным трывожным сыгналам зьяўляецца напружанае становішча, якое ствараецца ў нас у абсягу забесьпячэньня гораду мясам і тлушчамі. Напружанасьць забесьпячэньня мясам і тлушчамі прымушае рабочага купляць мяса і тлушчы на вольным рынку гэтым самым павялічваючы бюджэтны індэкс і зьніжаючы рэальную зарплату рабочых.

Такім чынам, усе гэтыя даныя сыгналізуюць нам трывожнае становішча рабочага забесьпячэньня і высюльваюць праблему матэрыяльнага забесьпячэньня рабочых. Нашым організацыям трэба суадзіна наставіць гэта пытаньне, трэба павялічыць, павысіць загатоўку

адначасова з гэтым па магчымасьці больш поўна скарыстоўваючы рэсурсы, якія ў нас ёсьць (як, напрыклад, рыбныя, якія могуць замяніць мяса), найбольш эканомна выдаткуючы наяўныя запасы produkтаў і найбольш поўна абслугоўваючы рабочае насельніцтва produkтамі, якія мы маем.

На шляху соцыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі.

Сельская гаспадарка разьвівалася за справаздачны пэрыод больш павольным тэмпам у параўнаньні з ростам прамысловасьці. Даныя апошніх год гавораць аб тым, што агульная produkцыя ў сельскай гаспадарцы складае ў 1927-28 г. 4,2 проц., у 1928-29 г.— 4,7 проц. і ў цяперашнім годзе 6,7 проц. Гэтыя тэмпы ня ідуць ні ў якое параўнаньне з тымі быстрымі тэмпамі росту, якія мы бачым у прамысловасьці. А гэтаму тлумачыцца раздробленасьцю і адсталасьцю сельскай гаспадаркі. Толькі арганізацыйнай буйной соцыялістычнай гаспадаркай, у адгортваньнем саўгасаў і колгасаў, можна вывесці сельскую гас-

З поўным тэкстам дакумента можна
азнаёміцца ў бібліятэцы